■ روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران ■ صاحب‌امتیاز: سازمان صداوسیمای جمهوری اسلامی‌ایران ■ مدیر مسؤول: مهدی عرفاتی

جام جم

■ شاپا: ۳۶۳۷-ISSN۱۷۳۵
■ پایگاه اطلاع‌رسانی: www.jamejamonline.ir www.jamejamdaily.ir
■ پست الکترونیکی: info@jamejamdaily.ir

■ تهران، بلوار میرداماد، جنب مسجد الغدیر، شماره ۱۲۹
■ تلفن: ۲۳۰۰۴۰۰۰-۰۲۱ ■ دورنگار تحریریه: ۲۲۲۲۶۲۵۲
■ سازمان‌شهرستان‌ها: ۴۵۸۹۷ ■ کدپستی: ۱۹۱۱۶۱۸۴۱۳
■ امور مشترکین: ۴۴۲۰۲۹۳۰ ■ سازمان آگهی‌ها: ۴۹۱۰۵۰۰۰
■ شماره پیامک: ۳۰۰۰۱۱۲۴۰ ■ روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲
■ چاپ: چاپخانه روزنامه جام جم

چهارشنبه ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۰ | ۲۹ رمضان ۱۴۴۲ | ۲۰ صفحه | سال بیست و دوم - شماره ۵۹۳۶ | استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان | Wednesday - May 12, 2021

حدیث روز: تحف‌العقول

فضیلتی چون جهاد نیست و جهادی چون مبارزه با هوای نفس نیست.

واحه: حافظ

روزه یک سو شد و عید آمد و دل‌ها برخاست
می زخمخانه به جوش آمد و می باید خواست

دعای روز بیست‌ونهم ماه مبارک رمضان

اللهمّ غَشّنی بالرّحْمَةِ وازْرُقْنی فیهِ التّوفیقِ والعِصْمَةِ وطَهّرْ قَلْبی من غَیاهِبِ التُّهْمَةِ یا رحیماً بِعبادِهِ المؤمِنین.

خدایا بپوشان در آن با مهر و رحمت و روزی کن مرا در آن توفیق و خودداری و پاک کن دلم را از تیرگیها و گرفتگی‌های تهمت ای مهربان به بندگان با ایمان خود.

اوقات شرعی:

اذان ظهر: ۱۳/۰۱ — غروب آفتاب: ۲۰/۰۰
اذان مغرب: ۲۰/۲۰ — نیمه‌شب شرعی: ۰۰/۱۲
اذان صبح (فردا): ۴/۲۳ — طلوع خورشید (فردا): ۶/۰۱

وضعیت آب و هوای امروز

تهران	اهواز	اردبیل	بندرعباس	بیرجند	سمنان	شیراز	کیش
۱۹ / ۲۹	۱۷ / ۴۳	۸ / ۲۷	۲۶ / ۳۷	۱۳ / ۲۸	۱۹ / ۲۹	۱۶ / ۳۲	۲۵ / ۳۴

امروز در تاریخ

استقلال بحرین از ایران (۱۳۴۹ ش)
درگذشت پرویز شهریاری، چهره ماندگار ریاضی (۱۳۹۱ ش)

خودنویس

قدس در چند دقیقه

حامد عسکری
شاعر و نویسنده

ویدئوی شماره یک: لوکیشن یک باغ است. سرسبز و خرم در محله شیخ جراح. زن با فاصله‌ای از مرد ایستاده است. صدای زن مقتدر و محکم است. مرد چاقی مفرطی دارد و ریش بلندی دارد با یک عینک کائوچویی و لبخندی موذیانه و کریه که فقط توی پوزه کفتارها دور شیر می‌بینی... اسم زن موناست. یک فعال رسانه‌ای ست. محکم و مقتدر می‌گوید یعقوب تو خانه من را دزدیده‌ای و یعقوب می‌گوید بله من خانه تو را دزدیده‌ام ولی اگر من نمی‌دزدیدم، یکی دیگر می‌آمد و می‌دزدید. همین! این منطق اسرائیل است.

ویدئوی شماره ۲:
دوربین ملتهب است. فیلمبردار می‌دود. فضا ملتهب است. قاب دوربین یک خیابان را دارد نشان می‌دهد. چند جوان می‌دوند و شعار می‌دهند. یک شهروند صهیونیستی یکهو به شهروندی فلسطینی می‌کوبد و جفت پاهایش را قلم می‌کند. چند جوان دور ماشین حلقه می‌زنند. پلیس صهیونیستی جوان راننده را پوشش می‌دهد و حمایتش می‌کند که از معرکه بگریزد.

ویدئوی شماره ۳:
توی مسجدالاقصی را دود گرفته صدای شلیک می‌آید. توی شبستان را دود گرفته. صدای شلیک و تکبیر می‌آید. دوربین پایین می‌آید. خون راهروها را پر کرده...

استوری حمایت از فلسطین گذاشتم. هموطنی عزیز نوشته خودشان زمین‌هایشان را به یهودی‌ها فروختند، نباید می‌فروختند که حالا شاخ نشود. جوابش را می‌دهم. هرکسی اجازه دارد ایل و تبار و تک و طایفه‌اش را ببرد توی جزیره کیش هرقدر می‌خواهد و می‌فروشند زمین بخرد. ایرادی ندارد؛ ولی این که برود بگوید زمین خریده حالا یک کشور می‌خواهد تاسیس کند بعد هم کیشوندان را بکشد و زندانی کند و زمین‌هایشان را بگیرد و باغ‌هایشان را بسوزاند، کمال وقاحت و بی‌شرفی است.

نکته فقهی: متنجس یعنی چیزی که با شستن پاک می‌شود و عین نجاست یعنی چیزی که به آب زمزم هم غسل داده شود همان کثافتی بوده که هست. رژیم صهیونیستی اسرائیل عین نجاست است.

اسرائیل مسلمانان بی‌دفاع نوار غزه را بمباران کرد

گفت‌وگو با محمد برزگر؛ شاعر و پژوهشگر درباره بیت‌المقدس و نوار غزه

جراحت تاریخی «شیخ جراح»

کافه میرداماد

طاهره آشیانی
روزنامه‌نگار

این روزها اسم شیخ جراح زیاد شنیده می‌شود. برای برخی که با فلسطینی‌ها و صهیونیست‌ها آشنایی دارند، این نام و این منطقه آشناست اما هستند کسانی هم که اطلاعات کمتری درباره شیخ جراح دارند و نمی‌دانند چرا این منطقه درگیر جنگ با صهیونیست‌ها شده است. شیخ جراح، محله‌ای است در سه کیلومتری شمالی مسجدالاقصی که ساکنان آن اعراب فلسطینی هستند. اما این فلسطینی‌ها با فلسطینی‌هایی محور مقاومت تفاوت دارند.

حال و روز ساکنان شیخ جراح

با مجید برزگر، شاعر و محققی که درباره فلطسین، نوار غزه و رژیم صهیونیستی تحقیق می‌کند هم صحبت شدم تا درباره شیخ جراح و بیت‌المقدس و غزه برایمان بگوید. او بر این باور است که فلسطینی‌های سازش‌کار باختند، بد هم باختند.

برزگر می‌گوید: زمانی که فلسطین به اشغال رژیم صهیونیستی درآمد و پیمان کمپ‌دیوید امضا شد، برخی از اعراب فلسطین برای دریافت حقوق شهروندی با این رژیم سازش کردند با این اعتقاد که فرق نمی‌کند که چه رژیمی بر ما حکومت می‌کند، ما عرب هستیم و در فلسطین هم زندگی می‌کنیم حالا ایرادی ندارد که زیر پرچم اسرائیل باشیم. در این شرایط زندگی بهتری داریم، امنیت شغلی داریم، پاسپورت داریم و نان و آبمان و خانه‌مان تأمین است. برخی از این اعراب ساکن منطقه شیخ جراح هستند که این روزها صهیونیست‌ها به این محله یورش برده‌اند و خانه‌ها را تخریب می‌کنند و مردم را می‌کشند، تا اعراب فلسطینی را از این محله بیرون کنند و شیخ جراح را هم به شهرک‌های صهیونیست‌نشین اضافه کنند.

اعراب خوش‌خیالی که تصور می‌کردند با سازش با صهیونیست‌ها امنیت خواهند داشت الان با چالشی عمیق روبه رو شده‌اند. آنها از خانه‌های خود بیرون رانده می‌شوند، آنها تصور نمی‌کردند که روزی رژیم صهیونیستی با آنان نیز چنین کاری بکند. حالا آنها متوجه شده‌اند که چه سازش کنند چه نکنند اسرائیلی‌ها، اعراب فلسطین را به رسمیت نمی‌شناسند و هر زمان که اراده کنند، آنها را می‌کشند، آواره می‌کنند تا داشته‌های خود از فلسطین را بیشتر و بیشتر کنند. این روزها اما نسل جدید فلسطینیان ساکن شیخ جراح دربرابر اسرائیلی‌ها مقاومت می‌کنند اما واقعیت این است که باخته‌اند. اینها به‌خاطر برخی ساده‌انگاری‌های پیشینیان‌شان در فشار هستند. اسلاف آنها از فلسطینی‌های مقاوم جدا شدند تا در سایه امنیت بیشتری زندگی کنند اما الان آن امنیت را هم ندارند. چند وقت قبل هم رژیم صهیونیستی، حق شهروندی درجه یک را از اعراب سازشکار گرفت و محدودیت‌هایی را برای آنها اعمال کرد. آنها دیگر حقوقی که تصور می‌کردند تا پایان عمر از آن برخوردار باشند را ندارند. آنها موجودیت رژیم صهیونیستی را قبول کردند تا شهروند درجه یک اسرائیل باشند اما دو سال قبل مجلس صهیونیست‌ها قانونی را تصویب کرد و برای حقوق شهروندی درجه یک نژاد را مطرح کرد و گفت شهروند درجه یک فقط یهودیان هستند و اعراب نمی‌توانند از حقوق برابر با یهودیان برخوردار باشند.

نوار مظلوم غزه

برزگر می‌گوید: اغلب فلسطینیان مقاوم در نوار غزه زندگی می‌کنند. برای شناخت بیشتر این منطقه می‌توانید گوگل ارث را فعال کنید و بروید از نزدیک نوار باریک غزه را ببینید. منطقه‌ای با تراکم جمعیت بالا و با کمترین امکانات زیستی. فلسطینیان نوار غزه حتی برای غذای خود با مشکل روبه رو هستند. اسرائیلی‌ها حتی نمی‌گذارند که آنها از دریا صید داشته باشند. به طرف مصر هم که می‌روند با محدودیت روبه رو می‌شوند چراکه دولت مصر ترجیح می‌دهد با رژیم صهیونیستی مناسبات بهتری داشته باشد. زمانی که جنگ رخ می‌دهد مثل اتفاقی که در سال ۲۰۰۸ رخ داد و جنگ ۲۲ روزه غزه. کشورهایی مانند ایران و قطر به کمک مردم غزه می‌روند و زیرساخت‌هایی مثل آب، برق، جاده و... را که اسرائیل آنها را کاملا از بین برده‌اند را دوباره بازسازی می‌کنند اما در حملات بعدی این زیرساخت‌ها از بین می‌روند و مسلمانان نوار غزه بدون هیچ امکاناتی باید به زندگی ادامه دهند تا دوباره بازسازی‌ها انجام شود. مسلمانان خط مقاومت که با پاسپورت دولت خودگردان می‌توانند مسافرت کنند، برای رفتن به کشورهای اروپایی و آمریکایی و آسیایی محدودیت‌های زیادی دارند و برخی از کشورها مثل ایران و قطر به آنها راحت ویزا می‌دهند. اما اعراب سازشکار که پاسپورت رژیم صهیونیستی را دارند برای سفر به کشورهای خارجی راحت‌ترهستند. البته برخی از این فلسطینیان پاسپورت منطقه خودگردان را هم دارند. ایران چون مدافع کشور فلسطین منهای رژیم صهیونیستی است به دانشجویان فلسطینی بورسیه تحصیلی هم می‌دهد و آنها در دانشگاه‌های ایرانی تحصیل می‌کنند.

نقشه‌راه فلسطینی‌ها

تفاوت فلسطینی‌های خط مقاومت با فلسطینی‌های اهل سازش این است که آنها سال‌های زیادی است که برای حفظ فلسطین مبارزه می‌کنند، دست خالی هم می‌جنگند چون بر این باورند که این سرزمین متعلق به مسلمانان است و باید برای همیشه برای مسلمانان بماند با این تفاوت که مردم ادیان دیگر مانند یهودیان و مسیحیان هم می‌توانند در این کشور زندگی کنند، اما اسرائیل و رژیم صهیونیستی حقی در این سرزمین ندارد و باید از این منطقه برود. این گفته رهبر معظم انقلاب که فرمودند راه نجات فلسطین در همه‌پرسی است دقیقا نقشه راه را نشان می‌دهد. اسرائیل باید کاملا از منطقه برود و بعد مردمی که ساکن سرزمین فلسطین هستند برای تعیین رئیس جمهور همه‌پرسی برگزار کنند. در این همه‌پرسی حتی اگر رئیس جمهوری از میان مسیحیان انتخاب شود، ایرادی ندارد اما در این همه‌پرسی رژیم صهیونیستی هیچ نقشی نباید داشته باشد و باید کلا منطقه را ترک کند.

انتفاضه و ناامنی برای صهیونیست‌ها

برزگر می‌گوید: رژیم غاصب اسرائیل همه تلاش خود را می‌کند تا نشان دهد که فلسطین اشغالی که در اختیار اسرائیل است، منطقه امنی است و همه امکانات رفاهی در آن مهیا شده است. این رژیم از گردشگری، رسانه‌ها و تبلیغات استفاده می‌کند تا یهودیان جهان را که تا الان حاضر نشده‌اند به فلسطین اشغالی بروند، ترغیب کند که برای سکونت و زندگی به این منطقه مهاجرت کنند اما فلسطینیان مبارز و عضو خط مقاومت با انتفاضه‌هایی که به راه می‌اندازند این امنیت و جامعه‌سازی اسرائیلی‌ها را برهم می‌ریزد. مثلا انتفاضه چاقو که شروع شد، اسرائیلی‌ها را کاملا غافلگیر کرد. هر فلسطینی با برداشتن یک چاقو از آشپزخانه و حمله به اسرائیلی‌ها و حتی انداختن یک خراش ساده روی بدن آنها، امنیتی را که اسرائیل مدعی آن است خراب می‌کرد. یا انتفاضه زیر کردن با خودرو که به اشغالگران حمله می‌شد و در سطح جهان و دیگر یهودیان این باور را که فلسطین اشغالی برای اسرائیلی‌ها امن است را مخدوش می‌کرد. انتفاضه‌ها سال‌هاست که مقاومت می‌کنند و فلسطین را حفظ کرده‌اند و رویای اشغال فلسطین توسط یهودیان دنیا را بر هم زده‌اند.

ما و حسرت زیارت بیت‌المقدس

بیت‌المقدس سرزمین وحی است. مسجدالاقصی زمین مقدسی است که پیامبر اسلام (ص) از آنجا به معراج رفته است. بیت‌المقدس که نام دیگرش اورشلیم است، سرزمین پیامبران الهی است. اما اسرائیل دست مسلمانان را از این سرزمین مقدس کوتاه کرده است. فلسطینیان مسلمان دسترسی محدودی به مسجدالاقصی دارند. آنها باید سنشان از چهل سال بیشتر باشد تا بتوانند داخل مسجدالاقصی بروند آنهم در روزهای خاصی. اسرائیل همه دسترسی‌ها به این مکان مقدس را بسته است و مسلمانان جهان اطلاعات کمی درباره بیت‌المقدس و حتی ساختار محوطه مسجدالاقصی دارند. رسانه‌ها به شکل محدودی می‌توانند از این سرزمین که فضا و اتمسفر خاصی دارد تهیه کنند. چند سال قبل هالیوود با نظارت صهیونیست‌ها مستندی به نام اورشلیم ساخت که بخش‌هایی از بیت‌المقدس و مسجدالاقصی را که ما تاکنون ندیده‌ایم به تصویر کشیده بود اما تاکید می‌کنم با نظارت اسرائیلی‌ها. صهیونیست‌ها بر این باورند که این خاک مقدس و خاص به آنها اختصاص دارد و دیگران نباید از آن بهره ببرند. اما همه ما می‌دانیم که این سرزمین و این مکان مقدس به فلسیطنیان تعلق دارد و باید در دست مردم حقیقی این سرزمین باشد.

مقطع حساس کنونی

خاموشی مدرسه شائولین

امید مهدی‌نژاد
طنزنویس

سال‌ها پیش در معبد شائولین که مهم‌ترین مرکز آموزش هنرهای رزمی و بزمی و حکمی در چین بود، هنرجویی به تحصیل علم و حکمت و ووشو مشغول بود که برخلاف سایر هنرجویان که جوانان پر شروشور و انرژیکی بودند، جوانی ساکت و سربه‌راه و جنتلمن بود و همواره وقت خود را به مطالعه و تمرین و تأمل در احوال جهان می‌گذراند و کمتر با سایر هنرجویان معاشرت و کل‌کل می‌کرد. از این رو محبوب سایر هنرجویان نبود و سایر هنرجویان همواره درصدد بودند حال وی را بگیرند و وی را ضایع کنند و به وی بخندند. یک‌روز وقتی هنرجوی سربه‌راه در سالن مطالعه مدرسه شائولین مشغول مطالعه بود، یکی از سایر هنرجویان با هیجان و شتاب‌زده وارد سالن شد و به وی گفت: چرا اینجا نشسته‌ای؟ هنرجوی سربه‌راه گفت: چه ایرادی دارد؟ هنرجوی شتاب‌زده گفت: همه در حیاط مشغول تماشای گاو پرنده هستند. هنرجوی سربه‌راه گفت: گاو پرنده؟ هنرجوی شتاب‌زده گفت: گاوی است که پرواز می‌کند و الان دقایقی هست دارد بالای مدرسه در آسمان چرخ می‌زند.

هنرجوی سربه‌راه از جا برخاست و به‌همراه هنرجوی شتاب‌زده از سالن مطالعه خارج شد و به آسمان نگاه کرد تا گاو پرنده را ببیند. در این لحظه سایر هنرجویان که در گوشه‌ای از حیاط ایستاده بودند، جملگی به هنرجوی سربه‌راه خنده کردند. هنرجوی شتاب‌زده که بیشتر از سایرین خنده می‌کرد، گفت: استاد، فکر نمی‌کردیم این‌قدر احمق باشی که فکر کنی گاو پرواز کند و به خنده خود ادامه داد. هنرجوی سربه‌راه نگاهی به وی و نگاهی به سایر هنرجویان انداخت و گفت: این‌که یک گاو پرواز کند، باورکردنی‌تر است از این‌که یک مشت هنرجوی هنرهای رزمی و بزمی و حکمی که قرار است در آینده الگوی جوانان جامعه باشند این‌قدر بیکار و علاف باشند که یک‌جا جمع شوند و با خالی‌بندی یک هنرجوی دیگر را سر کار بگذارند و خنده کنند. سایر هنرجویان که توقع این پاسخ را نداشتند، ساکت شدند.

هنرجوی سربه‌راه نگاهی به هنرجوی شتاب‌زده کرد و گفت: پفیوز. هنرجوی شتاب‌زده نیز که توقع این پاسخ را نداشت ساکت شد. به این ترتیب هنرجویان نخست ساکت و سپس متفرق شدند و مدرسه شائولین بالکل خاموش شد و تا مدت‌ها همین‌طور خاموش ماند.

زیر آسمان کابل

شنبه ساعت ۴ اتفاق افتاد

محمدحسین جعفریان
کارشناس ارشد مسائل افغانستان

۱ ساعت چهاربار نواخت.../به مادرم گفتم: «دیگر تمام شد»/گفتم: «همیشه پیش از آن‌که فکر کنی اتفاق می‌افتد/باید برای روزنامه تسلیتی بفرستیم...»

هجدهم اردیبهشت، شنبه ساعت ۴ اتفاق افتاد. در کابل اتفاق افتاد. صدایی مهیب، آتش، ترکش‌های گدازان و بوی خون و گوشت زغال شده فضا را بغل کرده بود. هشتاد و پنج انسان در ثانیه‌ای بدل به ارواحی یله در آسمان‌ها شدند. در مدرسه «سیدالشهدا»(ع) اتفاق افتاد. این‌بار هم غرب کابل بود. دانش آموزان شاداب و لبریز آرزو، دخترکان معصوم سرشار از امید در تباهی جنگ، همه ناگهان چون میوه‌های رسیده یا چون برگ درختان پاییزی فروریختند اما سوخته اما تکه تکه شده. چنان‌که تا هنوز ۱۵ نفر از شهدا قابل شناسایی نیستند.

۲ این روزها در افغانستان مرگ ارزان‌ترین کالاست. اوضاع امنیتی چنان متزلزل است که دولت حتی قادر به تامین امنیت دبستان‌ها نیست و به این اذعان دارد. هردو سوی جنگ شعار صلح می‌دهند، اما گفتن این واژه از عمل کردن به آن خیلی آسان‌تر است. عباس استانکزی ماه‌ها پیشتر در مسکو گفت اگر اشرف غنی کنار برود ما با دولت جایگزین او مذاکرات صلح را آغاز می‌کنیم. اما نشد. جنگ‌ها شدیدتر شدند. زیرا آقای غنی گفت قهرمان صلح است و کنار نمی‌رود. فقط خدا می‌داند تا امروز چه تعداد از مردم مظلوم افغانستان با خونشان تاوان لجبازی طالبان و قهرمان صلح ماندن دکتر غنی را داده‌اند. در هرج و مرج کشتن آسان می‌شود. آلبوم ترورها ورق خورد و باز فقط خدا می‌دانست قاتل کیست. تقریبا در هیچ ترور هدفمندی کسی مسؤولیت نمی‌پذیرد. این اوضاع برای آنها که به دنبال حذف دشمنان خویشند، یک بهشت تمام عیار است. می‌کشی و بعد محکوم می‌کنی و قتل‌ها را به گردن دشمن می‌اندازی. یا دشمنت می‌کشد و تو را متهم می‌کند یا از جغرافیایی دیگر می‌آیند و می‌کشند و هردوطرف را متهم می‌کنند. یک چیز اما روشن است. در تمام این سال‌ها و ماه‌ها شیعیان و به‌ویژه هزاره‌ها، هدف حملات بی‌سابقه‌ای قرار گرفته‌اند. فقط به یک آموزشگاه کنکور در غرب کابل (منطقه‌ای که ساکنانش عمدتاً شیعیان هزاره‌اند) طی دوسال دوبار حمله انتحاری شد با قریب ۲۰۰ شهید وزخمی. به دبیرستان دخترانه، به باشگاه ورزشی، به هیات عزاداران حسینی، به خبرگزاری، به اجتماع سالگرد عبدالعلی مزاری و... حتی به یک زایشگاه، طوری که در کنار انبوه شهدا و مجروحان، نوزادی پیش از تولد و در شکم مادرش تیر خورد. در غرب کابل هر جایی و جنبنده‌ای هدف بالقوه حمله انتحاری است. انگار یک نسل‌کشی تمام‌عیار در حال وقوع است. با این همه، یک نماینده پارلمان افغانستان که از افراط‌گرایان سرشناس قومی است آشکارا در صحن مجلس، هزاره‌ها را به «تکرار تاریخ» وعده داد و تهدید کرد. عبدالرحمان‌خان (۱۲۵۹-۱۲۸۰ش) ازحکام بدنام تاریخ افغانستان بیش از ۶۰ درصد جمعیت هزاره‌ها را به طرز وحشیانه‌ای قتل‌عام و محو کرد. حالا دارند به وعده خود وفا می‌کنند. با آتش انداختن به جان غرب کابل، با قصابی کردن دخترکان مدرسه سیدالشهدا(ع) وتیر زدن به طفل هزاره پیش از تولد و در شکم مادرش و...تاریخ تکرار می‌شود! البته این قاتلان، دیگر اقوام افغانستان را هم بی‌نصیب نگذاشتند. یک هفته پیش از حمله اخیر، آنها در لوگر ۲۴ دانش‌آموز را که ۲۳ نفرشان از یک دهکده بودند، به شهادت رساندند. قیامتی شده بود در روستا.

۳ از مقامات ارشد آمریکایی پرسیدم؛ اگر ده‌ها نفر از زن‌ها و بچه‌های ما کشته شوند این تروریسم هست یا نیست؟ مقامات آمریکایی گفتند خیر این تروریسم نیست. تروریسم زمانی هست که علیه منافع ما باشد. این سخنان حامد کرزی رئیس جمهور سابق افغانستان است. حالا عشق سینماها می‌توانند «۱۲ نیرومند» نیکولای فوسی با فیلمنامه پیترکریگ و ۳۵ میلیون دلار هزینه را دوباره ببینند. حالا احتمالا می‌فهمند چرا در پرخرج‌ترین فیلم‌های هالیوود با موضوع افغانستان آقای کرزی یا کاراکتر او تا این حد مسخره می‌شود. البته تا کنون آقای غنی تمسخر یا از او تصویرسازی منفی نشده است.

بگذریم. یافتن مجرم ساده نیست. مرسوم است پلیس‌ها در پرونده‌های قتل یک قانون نانوشته دارند. تفحص وتعقیب را از کسانی شروع می‌کنند که با وقوع حادثه بیشترین سود را می‌برند. این‌طوری لیست متهمان یا همان مجرمان و قاتلان احتمالی کوتاه‌تر می‌شود.

انفجار در کابل دختران یک مدرسه را به کام مرگ کشاند